

sygn. akt I C 56/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 13 czerwca 2023 r.

Sąd Rejonowy w Łęczycy, I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Wojciech Wysoczyński

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Retkowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 maja 2023 r. w Ł.

sprawy z powództwa (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W.

przeciwko M. R. (1)

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 56/23

UZASADNIENIE

W pozwie złożonym w Sądzie Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 29 października 20213 roku, powód (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. reprezentowany przez zawodowego pełnomocnika w osobie radcy prawnego wniósł o zasądzenie od pozwanego M. R. (1) kwoty 3.382,94 złote wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych / k. 3 – wydruk pierwszej strony akt VI Nc-e 433778/14 Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie, k 3verte-4 wydruk pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym /.

W dniu 8 stycznia 2014r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie VI Wydział Cywilny wobec stwierdzonego braku podstaw do wniesienia nakazu zapłaty przekazał rozpoznanie sprawy do Sądu Rejonowego w Kutnie / postanowienie k. 7v/.

Na skutek przekazania sprawy według właściwości powód uzupełnił braki formalne pozwu poprzez złożenie pozwu i jego odpisu oraz dowodu udzielenia pełnomocnictwa, oraz wniósł o zwrot kosztów procesu według norm przepisanych. W pozwie pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 3.382,94 złote wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania w tym zwrotu kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych /odpis pozwu k.12-13/.

W dniu 3 kwietnia 2014 roku, Sąd Rejonowy w Kutnie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym uwzględniający roszczenie pozwu /nakaz zapłaty k.36/.

Przedmiotowy nakaz zapłaty został doręczony pozwanemu na adres z pozwu. Dokumentacja przesłana z Sadu Rejonowego w Kutnie została dobrana w dniu 11 kwietnia 2014 roku, przez matkę pozwanego M. R. (2) / k. 56/.

W dniu 23 stycznia 2023 roku, pozwany wniósł o przewrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Kutnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w

Łęczycy z dnia 3 kwietnia 2014 roku, sygn. akt VI Nc 151/14. Wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu, pozwany wniósł sprzeciw od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Kutnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Łęczycy z dnia 3 kwietnia 2014 roku, sygn. akt VI Nc 151/14. W uzasadnieniu sprzeciwu pozwany wniósł o oddalenie powództwa kwestionując powództwo co do zasady i wysokości / pismo k. 43-46 /.

Postanowieniem z dnia 23 lutego 2023 roku, Sąd Rejonowy w Łęczycy postanowił przywrócić pozwanemu M. R. (1) termin do wniesienia sprzeciwu od nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Kutnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Łęczycy z dnia 3 kwietnia 2014 roku, sygn. akt VI Nc 151/14.

Na podstawie art. 359 § 1 k.p.c. uchylił postanowienie z dnia 5 czerwca 2014 roku o stwierdzeniu prawomocności nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego w Kutnie VI Zamiejscowego Wydziału Cywilnego z siedzibą w Łęczycy z dnia 3 kwietnia 2014 roku, sygn. akt VI Nc 151/14 oraz oddalił wniosek pozwanego o udzielenie zabezpieczenia / postanowienie k. 56/.

Pozwany w piśmie z dnia 3 kwietnia 2023 roku kwestionował legitymację czynną pozwanego / pismo k. 67 /.

Zarządzeniem z dnia 12 kwietnia 2023 roku, zobowiązano pełnomocnika powoda w terminie 14 dni od dnia dręczenia zarządzenia, by strona powodowa w piśmie przygotowawczym podała wszystkie twierdzenia i dowody istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania oraz odniosła się do zarzutów podniesionych w piśmie, pod rygorem przyjęcia przez Sąd, że nie są one przez stronę powodową kwestionowane / k. 71 i k. 74 /.

Pełnomocnik powoda nie zajął stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Pozwany M. R. (1) zawarł w dniu 16 listopada 2009 roku z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W. umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr. (...) umowa k. 26-27/.

W dniu 22 marca 2013 roku, (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., reprezentowana przez (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. zawarła z (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. reprezentowany przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w W. umowę ramowego cyklicznego przelewu wierzytelności. Przedmiotem umowy było ustalenie zasad w oparciu o które nastąpi przeniesienie – w rozumieniu przepisów art. 509 k.c. przez cedenta na rzecz cesjonariusza istniejących i wymagalnych wierzytelności względem abonentów cedenta z którymi umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych zostały rozwiązane lub wygasły (...).

Zgodnie z § 1 pkt. 9 umowy w przypadku spełnienia przez pakiet wierzytelności zgodnych z wariantami I- III cesjonariusz zobowiązał się do zapłaty ceny za określony pakiet wierzytelności.

Zgodnie z § 1 pkt. 19 umowy przelew wierzytelności ze skutkiem z art. 509 k.c. (skutek rozporządzający) nastąpić miał z chwilą zapłaty określonej ceny określonej w porozumieniu. Zgodnie z § 1 pkt. 20 umowy w przypadku gdy cesjonariusz nie dokona w terminie płatności całości ceny określonej w porozumieniu cedentowi przysługuje prawo do odstąpienia od porozumienia, jeżeli opóźnienie w płatności wyniesie co najmniej 14 dni / umowa k. 14-16 /.

W dniu 15 lipca 2013 roku, (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., reprezentowana przez (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. zawarła z (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. reprezentowany przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w W. porozumienie w którym strony ustaliły wartość wierzytelności dla pakietu nr. (...) oraz cedent przelał na cesjonariusza wierzytelność określoną w ust. 1. Strony zgodnie ustaliły, że z tytułu przeniesienia na cesjonariusza

wierzytelności wymienionych w wykazie cesjonariusz zapłaci cedentowi określoną cenę (...). Zgodnie z ust. 5 porozumienia zapłata ceny nastąpi jednorazowo w terminie 7 dni od daty zawarcia porozumienia / umowa k. 14-16/.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o powołane dowody z dokumentów niebudzących wątpliwości co do zgodności z rzeczywistym stanem rzeczy.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlegało oddaleniu.

Powódka nie wykazała, że skutecznie nabyła od poprzednika prawnego dochodzoną pozwem wierzytelność.

Legitymacja procesowa to uprawnienie wypływające z prawa materialnego (konkretnego stosunku prawnego) do występowania z konkretnym roszczeniem przeciwko innemu konkretnemu podmiotowi, dlatego też fakty, z których wywodzone jest dochodzone roszczenie (tworzące prawo podmiotowe), powinien co do zasady dowieść powód.

Podkreślić należy, że badanie legitymacji procesowej stron procesu, która stanowi przesłankę materialnoprawną jest obowiązkiem Sądu, który do kwestii tej odnosi się przed merytoryczną oceną sprawy. Istnienie legitymacji procesowej bada zatem z urzędu Sąd orzekając co do istoty sprawy.

Zgodnie z art. 509 § 1 k.c. wierzyciel może bez zgody dłużnika przenieść wierzytelność na osobę trzecią (przelew), chyba że sprzeciwiałoby się to ustawie, zastrzeżeniu umownemu albo właściwości zobowiązania., zaś w myśl § 2 wraz z wierzytelnością przechodzą na nabywcę wszelkie związane z nią prawa, w szczególności roszczenie o zaległe odsetki.

Zarówno w doktrynie, jak i w orzecznictwie przyjmuje się zgodnie, że w wyniku przelewu w rozumieniu art. 509 k.c. przechodzi na nabywcę ogół uprawnień przysługujących dotychczasowemu wierzycielowi, który zostaje wyłączony ze stosunku zobowiązaniowego, jaki wiązał go z dłużnikiem. Innymi słowy, stosunek zobowiązaniowy nie ulega zmianie, natomiast zmienia się osoba uczestnicząca w nim po stronie wierzyciela.

Jednakże, jak zasadnie zważył Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.07.2006 r. w sprawie V CSK 187/06 (M. Prawn. 2006/16/849) warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. Niezbędnym warunkiem jest ponadto wykazanie przez stronę powodową, że przysługuje jej wierzytelność dochodzona pozwem, a zarazem - legitymacja czynna w niniejszym postępowaniu. Konsekwentnie stwierdzić należy, że nabycie wierzytelności może nastąpić tylko wówczas i tylko w takim zakresie, w jakim przysługiwała zbywcy (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2014 r. V CSK 620/13 LEX nr 1545108).

Strona powodowa winna była zatem, zgodnie z rozkładem ciężaru dowodu określonym w art. 6 k.c. i art. 232 k.p.c. wykazać fakt przejścia wierzytelności z pierwotnego wierzyciela poprzez przedłożenie kompletnej umowy sprzedaży wierzytelności wraz z załącznikiem zawierającym wykaz wierzytelności objętych przelewem, z którego wynikałoby wprost, że wierzytelność przysługująca pierwotnemu wierzycielowi wobec pozwanego była przedmiotem cesji. Ponadto, strona powodowa winna była wykazać, że skutecznie nabyła wierzytelności objęte umową sprzedaży wierzytelności, to jest, że dokonała w określonym w umowie terminie zapłaty całości ceny sprzedaży oraz że pierwotnemu wierzycielowi przysługiwała dochodzona pozwem wierzytelność.

Na wstępie należy podkreślić, że strona powodowa nie przedłożyła dowodu na potwierdzenie skuteczności dokonanej cesji wierzytelności wobec pozwanego.

Powód na poparcie swoich twierdzeń przedstawił zawartą w dniu 22 marca 2013 roku, (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w W., reprezentowaną przez (...) Spółka z o.o. z siedzibą w W. zawarła z (...) 1 Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Niestandaryzowany Fundusz Sekurytyzacyjny z siedzibą w W. reprezentowany przez (...) Towarzystwo Funduszy Inwestycyjnych S.A. z siedzibą w W. umowę ramowego cyklicznego przelewu wierzytelności.

Zgodnie z § 1 pkt. 19 umowy przelew wierzytelności ze skutkiem z art. 509 k.c. (skutek rozporządzający) nastąpić miał z chwilą zapłaty określonej ceny określonej w porozumieniu.

Zgodnie zaś z treścią z ust. 5 porozumienia zapłata ceny miała nastąpić jednorazowo w terminie 7 dni od daty zawarcia porozumienia z dnia 15 lipca 2013 roku.

Podkreślić zatem należy, że umowa cesji z 22 marca 2013 r. jest umową warunkową. Strony umowy postanowiły, że wierzytelności przechodzą na nabywcę pod warunkiem uiszczenia przez niego kwoty nabycia. Do chwili zapłaty przysługują one nadal zbywcy. Strona powodowa w żaden sposób nie wykazała, by warunek ten został zrealizowany, a zatem czy skutecznie doszło do nabycia wierzytelności.

Zgodnie z treścią art. 89 § 1 k.c. z zastrzeżeniem wyjątków w ustawie przewidzianych albo wynikających z czynności prawnej powstanie lub ustanie skutków czynności prawnej można uzależnić od zdarzenia przyszłego i niepewnego. W tym kontekście zwrócić należy uwagę, że umowa przelewu, na którą powołuje się strona powodowa, została zawarta jako umowa warunkowa. Zgodnie z jej § 1 pkt.19, przeniesienie wierzytelności miało nastąpić pod warunkiem zapłaty ceny. Tym samym skutki prawne omawianej czynności prawnej z woli stron zostały uzależnione od zaistnienia zdarzenia przyszłego i niepewnego w rozumieniu art. 89 k.c. Takiej oceny nie wyłącza okoliczność, że zapłata ceny stanowi spełnienie świadczenia obciążającego drugą stronę umowy. Art. 89 k.c. nie wyłącza bowiem dopuszczalności potraktowania jako warunku świadczenia jednej ze stron, choćby jego spełnienie było w pełni zależne od jej woli. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w orzecznictwie Sądu Najwyższego, który stwierdził między innymi, że dokonanie czynności prawnej zawierającej zastrzeżenie, że jej skutek zależy od skorzystania z uprawnienia lub woli wykonującego zobowiązanie, a zdarzenie zależne od zachowania strony może polegać na spełnieniu lub niespełnieniu świadczenia (postanowienie Sądu Najwyższego z 22 marca 2013 roku, III CZP 85/12, OSNC 2013/11/132). Strony zastrzegły skutek zawieszający warunku, a więc skutek rozporządzający czynności prawnej nastąpiłby z chwilą zapłaty ceny sprzedaży wierzytelności, co nie zostało ustalone w przedmiotowej sprawie, albowiem powód nie przedłożył dokumentu potwierdzającego wykonanie operacji z rachunku bankowego.

Wprawdzie strona powodowa przedłożyła dokumenty w postaci umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, faktur i noty obciążeniowej, jednakże w ocenie Sądu nie stanowi to o skuteczności nabycia wierzytelności, ponieważ o skuteczności cesji może świadczyć jedynie potwierdzenie uiszczenia ceny za nabywane wierzytelności a takiego potwierdzenia strona powodowa nie przedłożyła. Samo wydanie dokumentów jest czynnością techniczną, nie potwierdzającą przejścia wierzytelności.

Niezależnie od powyższego dokumenty załączone do pozwu nie wskazują w żaden sposób, że wierzytelność wobec pozwanego była przedmiotem tejże umowy cesji. Wierzytelność będąca przedmiotem obrotu musi być możliwa do zidentyfikowania zarówno co do tytułu jej powstania jak i wysokości. Jak wynika z treści umowy sprzedaży wierzytelności i treści porozumienia, umowa sprzedaży wierzytelności dotyczyła sprzedaży wierzytelności pieniężnych w stosunku do dłużników wymienionych w wykazie do umowy.

W niniejszej sprawie brak jest niniejszego wykazu oraz jakichkolwiek innych dokumentów, potwierdzających że wierzytelność przysługująca poprzednikowi prawnym powoda była przedmiotem cesji z dnia 22 marca 2013 roku.

Warto zaznaczyć, że pozwany w toku postępowania kwestionował legitymację powoda do wystąpienia z pozwem.

Z uwagi na powyższe, zarządzeniem z dnia 12 kwietnia 2023 roku, zobowiązano pełnomocnika powoda w terminie 14 dni od dnia dręczenia zarządzenia, by strona powodowa w piśmie przygotowawczym podała wszystkie twierdzenia i dowody istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, pod rygorem utraty prawa do ich powoływania w toku dalszego postępowania oraz odniosła się do zarzutów podniesionych w piśmie, pod rygorem przyjęcia przez Sąd, że nie są one przez stronę powodową kwestionowane. Pełnomocnik powoda do czasu zamknięcia rozprawy nie zajął stanowiska w sprawie.

Z uwagi na powyższe powództwo należało oddalić.